

Vlak jede krajinou

Hudba a text: Franta Paul

♩ = 196

Na ná-dra-ží
O - na ješ - tě

kři - žu - je se řa - da ko - le - jí,
na - pos - led mi ru - ku po - da - la,

od dlou - hé - ho če - ká - ní mě
je - jí slo - vá "s Bo - hem bud" do

no - hy bo - le - jí.
srd - ce bo - da - la,

Pos led - ní vlak o - de - jel a všich - ni o - de - š - li,
pak mi náh - le zmi - ze - la jak slun - ce do ob - lak,

a my jsme se s mo - jí mi - lou ro - ze - šli.
a já če - kám, až po - je - de příš - ti vlak.

Refrén

Vlak je - de kra - ji - nou,
Až něk - de za - sta - vím,

já je - du za ji - nou,
ná - ruč svou nas - ta - vím,

já, je - du
ná - ruč svou

za ji - nou, a - le ne - vím kam.
nas - ta - vím, a - bych ne - byl sám. Ješ - tě vče - ra

chtě - las mi svo - ji ru - ku dát, a - le dnes - ka řek - las mi,

že se mu - síš vdát, a pro - to: ne - ní to mou vi - nou, že je - du

za ji - nou, že je - du za ji - nou, tře - bas tě mám rád.

2. Ve vlaku už nejsem sám, je nás tu asi pět
a já pořád ještě doufám, že se vrátíš zpět.
Už je pozdě, vlak odjíždí někam do polí,
a ty myslíš, že mě srdce nebolí.

Sedím tady opuštěný jako v žaláři,
tobě je to jedno, ty jdeš s jiným k oltáři:
S Pánem Bohem, moje milá, už tě nespátřím,
ty máš pravdu, vždyť ja k tobě nepatřím.

Refr.:

3. Až ty půjdeš do kostela jako nevěsta,
přijedu já naposledy vlakem do města.
Přijdu a podívám se ještě jeden krát
na to, co jsem na světě měl tolik rád.

Pak ale už nepřijedu ani na svátky,
nemoh bych se stejně potom vrátit na zpátky,
však ja sobě vyhledám též novou nevěstu,
hned tú první co mi přejde přes cestu.

Refr.: